

Поетам і всім небайдужим - Джерело

Написав Юлія Тонего

П'ятниця, 21 березня 2014, 10:08

Я не хотіла долучатися до справи,
Але думки просилися у слово.
Тому вдягнувши їм із букв оправу,
Хочу продовжити почату тут розмову.

* * *

Поезія - струнка і звучна мова,
Але це - ні! - не просто римування.
Це вміння бачити і чути словом
І стогін бурі, і німе зітхання.

Поезія - це неба чиста просинь,
Барвистий килим весняного поля,
Мереживо, яке зіткала осінь
З багрянцю, що опав з дерев поволі.

І якщо глянути на все довкола,
То Бог творив красиве і доладне.
О, навіть думка не прийде ніколи,
Що Боже - а законам непідвладне.

Закон тяжіння, сіяння і жнива,
Закон тертя, енергії і маси...
Невже це знати зовсім неважливо?
Ні! Те, що Боже, має цю окрасу:

Підпорядкованість законам певним.
Адже наш Бог - це Бог порядку й ладу.
І щоб Йому служити добре, ревно,
Потрібно хаосу прибрати ваду.

Вірші про Бога - це не просто рими,
І не бездумне слів своїх складання.
Він Сам присутній в тих віршах незримо,
Тому докласти треба все старання.

Нехай нам Бог допоможе працювати
І карбувати кожне - кожне слово,
Щоб той, хто буде вірші ці читати,
Побачив в них зерно, а не полову.